

Arrest

nr. 263 397 van 8 november 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 20 april 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. AHMADZADAH en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.H. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars en Iraans staatsburger. Op de 21e dag van de ramadan in de maand khordad 1397 (Iraanse kalender, stemt overeen met juni 2018 in de Gregoriaanse kalender) was u uitgenodigd bij een vriend. U dronk er alcohol. Dezelfde dag ging uw echtgenote bij haar ouders voor iftar en ze belde u om te vragen of u ook kwam. U probeerde er onderuit te komen maar uw echtgenote stond erop dat u ook aanwezig zou zijn. Toen u beschonken aankwam, begon u te eten terwijl het eigenlijk nog niet mocht. Uw schoonvader sprak u hierover aan en confronteerde u met

het feit dat u niet vastte waarop u bevestigde dat u inderdaad niet vastte en dat u dus mocht eten. Het kwam tot een discussie waarbij u riep dat u niet in de islam geloofde. Een neef van uw echtgenote reageerde daarop dat u gedood moest worden. U werd het huis van uw schoonfamilie uitgezet. Uw echtgenote moest daar blijven van haar vader en u ging naar huis. Uw schoonfamilie wou niet meer dat u uw echtgenote zag. De volgende dag besepte u wat u gedaan had en u probeerde uw echtgenote te bellen maar haar GSM stond af. Na twee dagen belde uw schoonzus u en ze vertelde u dat uw schoonvader de GSM van uw echtgenote had afgenomen. Een week na het incident belde u uw schoonvader om u te verontschuldigen maar uw schoonvader reageerde afwijzend. Hij kon u niet vergeven dat u de islam had verlaten. Hij stond erop dat u van E. (...) zou scheiden wat voor u geen optie was. U miste uw echtgenote en was er bovendien van overtuigd dat uw schoonfamilie u ondanks een eventuele scheiding niet met rust zou laten omdat u met de dood was bedreigd. U vond troost bij een vriend, Ali B. (...), die zich eerder tot het christendom had bekeerd. U vertelde Ali dat u een fout had gemaakt en daardoor uw gezin moest verlaten. Ali B. (...) probeerde u te troosten door te zeggen dat God altijd een oplossing heeft. Hij nam u op 3 tir 1397 (24 juni 2018) mee naar een huiskerk waar u met open armen werd ontvangen. Tijdens de viering werd er gezongen en broeder Ali R. (...), een huiskerkganger en uw latere mentor, vertelde over het hemelse koninkrijk. U vertelde niets over de problemen met uw vrouw. Broeder Ali R. (...) gaf u de Bijbel mee en twee andere boeken over het christendom, telkens in twee exemplaren, eentje voor u en een voor uw vrouw. U begon zich in het christendom te verdiepen en raakte ervan doordrongen. Op 12 tir 1397 (3 juli 2018) plaatste u een foto van een paternoster en een foto van een biddende man voor een kruis op uw facebookprofiel, omdat u als christen het geloof moet verspreiden. Tijdens uw derde huiskerkbezoek op 17 tir 1397 (8 juli 2018), vroeg u aan Ali R. (...) wat u moest doen om christen te worden waarop broeder Ali R. (...) zei dat uw verklaring dat u als christen door het leven wil gaan voldoende was. Hierop las hij voor u het verlossingsgebed. Twee à drie weken later vertelde u broeder Ali R. (...) over uw problemen met uw schoonfamilie waarop hij u voorstelde dat u met uw echtgenote naar een andere stad zou verhuizen. U bedacht evenwel dat wanneer u uw bankkaart zou gebruiken u al snel in het vizier van de autoriteiten zou komen en besliste Iran te ontvluchten. Via een neef van uw vader, Said H. (...), kwam u in contact met mevrouw D. (...) die uw reis naar Duitsland regelde met behulp van een visum voor België. Dankzij uw schoonzus geraakte uw echtgenote thuis weg en kon u haar oppikken om naar de luchthaven te gaan. Op 23 oktober 2018 verliet u Iran en vloog u naar Düsseldorf. U verzocht in Duitsland om internationale bescherming. Ongeveer een maand nadat u vertrokken was uit Iran, vernam u via uw schoonzus dat er bij een huiszoeking bij u thuis christelijke boeken werden gevonden. U ging in Duitsland naar de kerk, u was actief op Facebook en praatte in het opvangcentrum met andere Iraniërs over de bijbel. Op 23 februari 2019 liet u zich in Duitsland dopen. Aangezien België verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asielerzoek, werd u met harde hand door de Duitse autoriteiten naar hier gestuurd. Sinds het incident met de politie in Duitsland kan jullie dochter S. (...) niet meer praten. Uw dochter wordt hier in België behandeld. Op 4 juli 2019 dienden jullie in België een verzoek om internationale bescherming in. In België bent u actief binnen de Evangelische kerk van Houthalen-Helchteren. U gaat er naar de kerk, u volgt Bijbelstudie en u neemt deel aan zoomsessies. U vreest in Iran problemen met uw schoonfamilie en met de autoriteiten.

In het kader van uw asielerzoek legde u de volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboorteboekje), de shenasnameh van uw dochter S. (...), uw melikaart (nationale kaart), jullie huwelijksakte, uw legerdienstkaart, een Nederlandse vertaling van uw rijbewijs, verschillende stukken ter staving van uw opleidingen en uw professionele loopbaan, jullie vliegtuigtickets, een attest van de kerk van Mönchengladbach dat vermeldt dat u op 25 november 2018 deelgenomen heeft aan een viering, uw doopattest dat aantoonde dat u op 23 februari 2019 gedoopt bent, een Duits attest d.d. 6 augustus 2019 waaruit blijkt dat u zich in Duitsland in het verenigingsleven engageerde, screenshots van Telegram betreffende uw conversaties met broeder Ali R. (...), de persoon die u in Iran begeleidde, screenshots van uw facebookposts op 3 juli 2018, foto's van jullie geloofsactiviteiten in België, een aanbevelingsbrief van de evangelische christengemeente van Houthalen, een uittreksel uit de geboorteakte van jullie zoon S. (...), een brief van Halal Supply waarin aangegeven wordt dat u uitzicht heeft op een vast contract, diverse Belgische opleidingscertificaten in verband met de door u gevolgde Nederlandse taalcursus, twee Duitse medische attesten in verband met de toenmalige zwangerschap van uw echtgenote, foto's van jullie dochter, en screenshots in verband met jullie aanmelding bij het UZ Leuven in verband met de taalproblemen van jullie dochter.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw

rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er gewezen worden op een ernstige tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u drie maanden voor uw vertrek kennismaaakte met het protestantisme via uw vriend Ali. Tijdens de maand van de ramadan ging u bij uw schoonvader, nadat u even daarvoor met vrienden alcohol had gedronken. Tijdens een discussie met uw schoonvader kwam hij uw bekering te weten. U verklaarde ook nog dat uw schoonfamilie wou dat u van uw vrouw zou scheiden en dat ze nadien de autoriteiten op de hoogte zouden brengen van uw bekering (Vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u eerst het conflict had met uw schoonfamilie en dat u nadien pas kennis maakte met het christendom. U verklaarde bovendien dat uw schoonfamilie pas te weten kwam dat u zich bekeerde nadat u het land al uit was (CGVS, p. 16-17). Geconfronteerd hiermee, herhaalde u dat u tijdens de discussie met uw schoonfamilie uw bekering niet vermeld hebt en dat u alleen zei dat u uw godsdienst verlaten had (CGVS, p. 17). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen is echter geenszins afdoende voor deze tegenstrijdigheid, die raakt aan de kern van uw asiel- en vluchtrelaas. Dit gegeven op zich ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het conflict met uw schoonfamilie, uw motivatie om u te bekeren en bijgevolg uw bekering zelf.

Aansluitend hierbij komt het sowieso weinig aannemelijk over dat u, die volgens uw echtgenote een tijdje deelnam aan het gebed om zo haar vader met jullie huwelijk akkoord te doen gaan (CGVS E. (...), p. 10), beschonken zou arriveren op de iftar bij uw diepgelovige schoonfamilie, dat u daar voor het einde van de vasten begon te eten en dat u vervolgens verklaarde dat u niet in de islam geloofde (CGVS, p. 11), temeer daar u verklaarde dat u niet ladderzat was en uzelf nog onder controle had: u durfde enkel veel door de alcohol (CGVS, p. 15). Bovendien valt het moeilijk aan te nemen dat u, die in het verleden op onoprechte wijze deelnam aan het gebed om uw schoonvader te plezieren, tijdens uw bemiddelingspoging korte tijd na het ontstaan van het conflict met uw schoonvader opnieuw zou herbevestigd hebben dat u ongelovig was (CGVS E. (...), p. 12). Dat u die zich met uw erg religieuze schoonvader wilde verzoenen, tijdens uw verzoeningspoging herhaald zou hebben dat u ongelovig bent, terwijl u in het verleden deed alsof u deelnam aan het gebed enkel en alleen om hem te behagen, kan slechts moeilijk overtuigen.

Daarnaast legde u onaannemelijke verklaringen af over (de start van) uw huiskerkgang. U beweerde dat uw vriend Ali B. (...) u na uw conflict met uw schoonfamilie troostte door te zeggen dat God altijd een oplossing heeft voor problemen en dat hij u daarna uitnodigde voor een vriendenbijeenkomst. Hij zei u dat u zich daar beter zou voelen zonder uitleg te geven over de aard van de bijeenkomst. Het is maar eens u ter plekke was en broeder Ali R. (...) een bluetoothluidspreker installeerde waarop hij zei dat hij zou starten dat u besepte dat u aan een huiskerkbijeenkomst deelnam (CGVS, p. 12). Dat Ali u meteen naar een huiskerkbijeenkomst meenam, zonder u effectief op de hoogte te brengen van het feit dat hij u naar een huiskerkbijeenkomst meenam, raakt echter kant noch wal. Gelet op het risico van dergelijke bijeenkomsten is het immers niet aannemelijk dat u hiervan niet eens op de hoogte werd gebracht of dat er zelfs niet werd gepolst of u eigenlijk wel aan een dergelijke potentieel risicovolle onderneming wou deelnemen. In verband met uw eerste huiskerkbezoek(en) kan nog aangevuld worden dat het opmerkelijk is dat uw vrouw, gevraagd of er tijdens uw bezoeken aan de huiskerk specifieke teksten waren die een diepe indruk op u maakte, verklaarde dat toen u voor de eerste keer naar de huiskerk ging ze net aan de parabel van het mosterdzaadje zaten en dat door het horen van die parabel er diep van binnen in u iets geraakt werd (CGVS, E. (...), p. 16). U verklaarde echter dat de parabel van het mosterdzaadje voor u gelezen werd tijdens de derde viering, dus de viering dat u zich effectief bekeerde (CGVS, p. 15).

Ook uw snelle bekering tot het christendom, waarin u troost vond na de beweerde problemen met uw schoonfamilie (CGVS, p. 12), roept vragen op. Het christendom was immers behoorlijk nieuw voor u: voor uw bekering was u nooit met het christendom in aanraking gekomen want u had het alleen in films gezien (CGVS, p. 13). Op 3 tir 1397 (24 juni 2018) kwam u voor het eerst in aanraking met het christendom, nauwelijks tien dagen later, op 3 juli 2018, plaatste u reeds uw eerste christelijke post op facebook omdat u oordeelde dat het voor u, die bekeerd was, een taak was om het christendom te verspreiden en op 17 tir 1397 (8 juli 2018) werd voor u reeds het verlossingsgebed gelezen omdat u overtuigd was (CGVS, p. 3; p. 14; p. 16). Een vrijwillige en overtuigde bekering van de islam naar het christendom kan nochtans beschouwd worden als een zeer ingrijpende en fundamentele levensgebeurtenis. Men kan dan ook verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie

en studie vooraf is gegaan. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de verzoeker. Dat u op amper een tiental dagen tijd beslist om als christen door het leven te gaan en bovendien het christelijk geloof te verspreiden, daar waar u voor 24 juni 2018 nooit met het christendom in aanraking was gekomen, is weinig ernstig en getuigt allerminst van een oprechte en verinnerlijkte geloofsbelevens.

Dat u uw bekering niet aannemelijk heeft gemaakt blijkt tevens uit het feit dat u niet wist wat Ali, nochtans de persoon die u met het christendom in aanraking bracht, zo aansprak in het christendom en dat u dit hem ook nooit gevraagd heeft (CGVS, p. 20). Dat dit onderwerp nooit zou zijn ter sprake gekomen, hoewel Ali u de weg naar het christendom zou hebben getoond en hoewel jullie samen een huiskerk frequenteerden, kan moeilijk worden aangenomen. Redelijkerwijs kan immers worden verwacht dat een bekeerde gelovige die iemand anders tracht te overtuigen van zijn geloof vertelt over hetgeen hem in dit geloof treft en raakt.

Dat u uw bekering niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt ten slotte ook uit het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop u uw bekering aan uw echtgenote kenbaar maakte. Eerst verklaarde u dat uw vrouw in Duitsland te weten kwam dat u zich bekeerd had terwijl u even later verklaarde dat u het haar op het vliegtuig vertelde (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u bedoelde dat u het haar na jullie vlucht in Duitsland verteld had (CGVS, p. 17). Uw vrouw verklaarde dat u het haar in de hotelkamer vertelde na jullie aankomst in Duitsland (CGVS E. (...), p. 6).

Aangezien er aan uw bekering in Iran geen enkel geloof kan worden gehecht, kan er aan de door u beweerde context waarin u op 3 juli 2018 op facebook twee christelijke posts plaatste, met name dat u als overtuigde christen uw geloof wilde delen, evenmin nog enig geloof worden gehecht. Dit blijkt tevens uit het feit dat u op 12 juli 2018 een post in een facebookgroep plaatste waarop u aan de groepsleden informatie vroeg over de verblijfsprocedure in Duitsland: u vroeg concrete hulp in verband met uw relaas (dat van algemene aard was) en stelde vragen over de kosten en de advocaat. Nochtans verklaarde u tijdens uw onderhoud dat u pas twee à drie weken na het verlossingsgebed van 17 tir 1397 (8 juli 2018), dus na 20 juli 2018, over uw huwelijksprobleem [ten gevolge van het conflict met uw schoonfamilie] met Ali R. (...) sprak. Daarop stelde hij u voor om naar een andere stad te vluchten. Hierdoor begon u aan een eventuele vlucht naar Duitsland te denken (CGVS, p. 14). Dat u beweerde dat u pas na 20 juli 2018 over een vlucht naar Duitsland begon na te denken, terwijl uit uw facebookaccount manifest blijkt dat u hier al eerder mee bezig was – u vroeg op 12 juli 2018 zelfs al informatie over uw te vertellen relaas en over advocaten in Duitsland –, bevestigt het hierboven gemaakte besluit dat u de twee posts van 3 juli 2018 in een andere context dan de door u op het Commissariaat-generaal beweerde context heeft geplaatst.

Aangezien er noch aan de problemen met uw schoonouders, noch aan uw bekering tot het christendom geloof kan gehecht worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de huiszoeking die uw schoonvader uitvoerde met behulp van de autoriteiten en waarbij een aantal christelijke boeken werden gevonden. Dit blijkt overigens ook uit het vreemde feit dat u, die ruim de tijd had om jullie vlucht voor te bereiden, bijbels en christelijke boeken laat liggen in jullie woonst terwijl het in alle redelijkheid niet veel moeite zou mogen gekost hebben om deze boeken te doen verdwijnen. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met de autoriteiten, wordt bijkomend bevestigd doordat u geen enkele informatie had over eventuele juridische procedures die tegen u lopen en dat u verklaarde dat u zich niet geïnformeerd had bij uw schoonzus die u eerder op de hoogte hield van de situatie in Iran (CGVS, p. 19-20). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze elementen die enigszins in verband staan met de kern van zijn vrees.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er noch aan uw bekering in Iran, noch aan uw problemen met uw schoonfamilie, noch aan uw vluchtrelaas enig geloof worden gehecht.

Aangezien uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat uw kerkgang in Duitsland en België zich situeert in het verlengde van uw beweerde eerdere bekering en huiskerkgang in Iran en aangezien hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht, komt de geloofwaardigheid van uw motivatie om in Duitsland en België naar de kerk te gaan ook danig op de helling te staan. Er kan dan ook besloten worden dat u hier eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging naar de kerk gaat. Aangezien uw echtgenote zich op uw aansturen tot het christendom bekeerde – u vertelde over uw huiskerkgang in Iran en het innerlijke proces dat u doorgemaakt had, waarop u haar een Bijbel gaf en waarop ze vragen begon te stellen; ze had ook gezien dat u compleet veranderd was en die verandering duwde haar in de richting van het christendom – (CGVS, p. 4; CGVS E. (...), p. 4; p. 14-15) en er aan de oprechtheid van uw bekering geen enkel geloof kan worden gehecht, hebben jullie bijgevolg evenmin aangetoond dat de bekering van uw echtgenote tot het christendom oprecht zou zijn.

Aangezien jullie de oprechtheid van jullie beweerde bekering niet hebben aangetoond, blijkt uit niets dat jullie zich bij terugkeer als christenen zullen gedragen of dat jullie als dusdanig door jullie entourage zullen worden gepercipieerd.

Dat jullie een zekere kennis hebben van het christelijk geloof, dat u werd gedoopt en dat jullie in België naar de kerk en de Bijbelstudie gaan, zoals uit de door u neergelegde documenten blijkt, wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Het feit dat u ter staving van uw doopsel en van uw kerkgang documenten neerlegt wil evenwel niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw doopsel en kerkgang dienen immers ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat jullie geenszins deden, aangezien gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran duidelijk is dat deze beleving van jullie nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – jullie bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat jullie zich bij terugkeer als christenen zullen gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat aangezien jullie de oprechtheid van jullie beweerde bekering tot het christendom niet hebben aangetoond, uit niets blijkt dat het voor jullie onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media te wissen. Hier kan nog opgemerkt worden dat uw facebookprofiel op naam staat van H.E. (...) en dus niet E. (...). Het profiel van uw vrouw vermeldt wel haar volledige naam maar de inhoud is niet openbaar.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, jullie burgerlijke staat, de identiteit en nationaliteit van uw kinderen, uw professionele activiteiten, uw reisroute, en aan het feit dat u verschillende opleidingen volgde wordt niet getwijfeld. Wat betreft de screenshots van telegram over de conversaties met Ali R. (...) dient opgemerkt te worden dat documenten om bewijskrachtig te zijn dienen te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval is. De documenten die jullie neerlegden in verband met de zwangerschap van uw echtgenote en de taalproblemen van uw dochter hebben geen verband met jullie vrees bij terugkeer naar Iran.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.E. (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Fars en Iraans staatsburger. Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op dezelfde asielmotieven baseert als deze vermeld door uw echtgenoot H.E. (...). Zo bevestigde u dat uw echtgenoot problemen had met uw vader nadat hij in beschoonen toestand tijdens de iftar in een familiale context verklaard had niet in de islam te geloven. Hij werd toen door uw neef met de dood bedreigd. Na het incident nam uw vader uw GSM af en mocht u geen contact meer hebben met uw man. Via uw zus lukte het u toch om met hem contact te leggen en u vernam zo dat uw man wou vluchten. Nog dankzij uw zus slaagde u erin om met een smoes samen met uw man naar de ambassade te gaan. Ongeveer twee maanden na uw bezoek aan de ambassade liet uw zus u weten wanneer u kon vertrekken. De nacht van uw vertrek ging u bij uw zus overnachten en kwam uw man H. (...) u daar oppikken om naar de luchthaven te gaan. Op 23 oktober 2018 verlieten jullie Iran en vlogen jullie naar Duitsland. In Duitsland, waar jullie om internationale bescherming verzochten, vertelde uw man u dat hij in de periode dat hij alleen was na het incident met uw familie zich bekeerd had tot het christendom. Zo'n maand na jullie aankomst vernamen jullie van uw zus dat er een huiszoeking werd gedaan bij jullie thuis en dat er christelijke boeken werden gevonden. Via uw man die tegen u predikte raakte u ook geïnteresseerd in het christendom. Ongeveer zes maanden na uw aankomst in Duitsland beschouwde u zich ook als christen. Toen bleek dat België verantwoordelijk was voor de behandeling van jullie verzoek om internationale bescherming, werd u, ofschoon u toen zwanger was en er

complicaties waren, op agressieve wijze aan de Belgische autoriteiten overgedragen. In België verzochten jullie op 4 juli 2019 om internationale bescherming. Sinds uw ouders weten dat u zich bekeerd heeft bestaat u niet meer voor hen. U bent net als uw man actief in de evangelische kerk van Houthalen-Helchteren en u post christelijke geïnspireerde berichten op uw facebookprofiel. U vreest dat jullie als bekeerlingen de doodstraf zullen krijgen. U legde ter staving van uw asielerzoek de volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboortboekje), uw melikaart (nationale kaart), uw studentenkaart, diverse Iraanse en Belgische studiebewijzen en screenshots van een christelijke post op uw facebookprofiel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielerzoek volledig baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw echtgenoot. In het kader van zijn asielerzoek heb ik een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er gewezen worden op een ernstige tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u drie maanden voor uw vertrek kennismakte met het protestantisme via uw vriend Ali. Tijdens de maand van de ramadan ging u bij uw schoonvader, nadat u even daarvoor met vrienden alcohol had gedronken. Tijdens een discussie met uw schoonvader kwam hij uw bekering te weten. U verklaarde ook nog dat uw schoonfamilie wou dat u van uw vrouw zou scheiden en dat ze nadien de autoriteiten op de hoogte zouden brengen van uw bekering (Vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u eerst het conflict had met uw schoonfamilie en dat u nadien pas kennis maakte met het christendom. U verklaarde bovendien dat uw schoonfamilie pas te weten kwam dat u zich bekeerde nadat u het land al uit was (CGVS, p. 16-17). Geconfronteerd hiermee, herhaalde u dat u tijdens de discussie met uw schoonfamilie uw bekering niet vermeld hebt en dat u alleen zei dat u uw godsdienst verlaten had (CGVS, p. 17). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen is echter geenszins afdoende voor deze tegenstrijdigheid, die raakt aan de kern van uw asiel- en vluchtrelaas. Dit gegeven op zich ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het conflict met uw schoonfamilie, uw motivatie om u te bekeren en bijgevolg uw bekering zelf.

Aansluitend hierbij komt het sowieso weinig aannemelijk over dat u, die volgens uw echtgenote een tijdje deelnam aan het gebed om zo haar vader met jullie huwelijk akkoord te doen gaan (CGVS E. (...), p. 10), beschonken zou arriveren op de iftar bij uw diepgelovige schoonfamilie, dat u daar voor het einde van de vasten begon te eten en dat u vervolgens verklaarde dat u niet in de islam geloofde (CGVS, p. 11), temeer daar u verklaarde dat u niet ladderzat was en uzelf nog onder controle had: u durfde enkel veel door de alcohol (CGVS, p. 15). Bovendien valt het moeilijk aan te nemen dat u, die in het verleden op onoprechte wijze deelnam aan het gebed om uw schoonvader te plezieren, tijdens uw bemiddelingspoging korte tijd na het ontstaan van het conflict met uw schoonvader opnieuw zou herbevestigd hebben dat u ongelovig was (CGVS E. (...), p. 12). Dat u die zich met uw erg religieuze schoonvader wilde verzoenen, tijdens uw verzoeningspoging herhaald zou hebben dat u ongelovig bent, terwijl u in het verleden deed alsof u deelnam aan het gebed enkel en alleen om hem te behagen, kan slechts moeilijk overtuigen.

Daarnaast legde u onaannemelijke verklaringen af over (de start van) uw huiskerkgang. U beweerde dat uw vriend Ali B. (...) u na uw conflict met uw schoonfamilie troostte door te zeggen dat God altijd een oplossing heeft voor problemen en dat hij u daarna uitnodigde voor een vriendenbijeenkomst. Hij zei u dat u zich daar beter zou voelen zonder uitleg te geven over de aard van de bijeenkomst. Het is maar eens u ter plekke was en broeder Ali R. (...) een bluetoothluidspreker installeerde waarop hij zei dat hij zou starten dat u besepte dat u aan een huiskerkbijeenkomst deelnam (CGVS, p. 12). Dat Ali u meteen naar een huiskerkbijeenkomst meenam, zonder u effectief op de hoogte te brengen van het feit dat hij u naar een huiskerkbijeenkomst meenam, raakt echter kant noch wal. Gelet op het risico van dergelijke bijeenkomsten is het immers niet aannemelijk dat u hiervan niet eens op de hoogte werd gebracht of dat

er zelfs niet werd gepolst of u eigenlijk wel aan een dergelijke potentieel risicovolle onderneming wou deelnemen. In verband met uw eerste huiskerkbezoek(en) kan nog aangevuld worden dat het opmerkelijk is dat uw vrouw, gevraagd of er tijdens uw bezoeken aan de huiskerk specifieke teksten waren die een diepe indruk op u maakte, verklaarde dat toen u voor de eerste keer naar de huiskerk ging ze net aan de parabel van het mosterdzaadje zaten en dat door het horen van die parabel er diep van binnen in u iets geraakt werd (CGVS, E. (...), p. 16). U verklaarde echter dat de parabel van het mosterdzaadje voor u gelezen werd tijdens de derde viering, dus de viering dat u zich effectief bekeerde (CGVS, p. 15).

Ook uw snelle bekering tot het christendom, waarin u troost vond na de beweerde problemen met uw schoonfamilie (CGVS, p. 12), roept vragen op. Het christendom was immers behoorlijk nieuw voor u: voor uw bekering was u nooit met het christendom in aanraking gekomen want u had het alleen in films gezien (CGVS, p. 13). Op 3 tir 1397 (24 juni 2018) kwam u voor het eerst in aanraking met het christendom, nauwelijks tien dagen later, op 3 juli 2018, plaatste u reeds uw eerste christelijke post op facebook omdat u oordeelde dat het voor u, die bekeerd was, een taak was om het christendom te verspreiden en op 17 tir 1397 (8 juli 2018) werd voor u reeds het verlossingsgebed gelezen omdat u overtuigd was (CGVS, p. 3; p. 14; p. 16). Een vrijwillige en overtuigde bekering van de islam naar het christendom kan nochtans beschouwd worden als een zeer ingrijpende en fundamentele levensgebeurtenis. Men kan dan ook verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekken gevolgen heeft voor de verzoeker. Dat u op amper een tiental dagen tijd beslist om als christen door het leven te gaan en bovendien het christelijk geloof te verspreiden, daar waar u voor 24 juni 2018 nooit met het christendom in aanraking was gekomen, is weinig ernstig en getuigt allerminst van een oprechte en verinnerlijkte geloofsbelevens.

Dat u uw bekering niet aannemelijk heeft gemaakt blijkt tevens uit het feit dat u niet wist wat Ali, nochtans de persoon die u met het christendom in aanraking bracht, zo aansprak in het christendom en dat u dit hem ook nooit gevraagd heeft (CGVS, p. 20). Dat dit onderwerp nooit zou zijn ter sprake gekomen, hoewel Ali u de weg naar het christendom zou hebben getoond en hoewel jullie samen een huiskerk frequenteerden, kan moeilijk worden aangenomen. Redelijkerwijs kan immers worden verwacht dat een bekeerde gelovige die iemand anders tracht te overtuigen van zijn geloof vertelt over hetgeen hem in dit geloof treft en raakt.

Dat u uw bekering niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt ten slotte ook uit het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop u uw bekering aan uw echtgenote kenbaar maakte. Eerst verklaarde u dat uw vrouw in Duitsland te weten kwam dat u zich bekeerd had terwijl u even later verklaarde dat u het haar op het vliegtuig vertelde (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u bedoelde dat u het haar na jullie vlucht in Duitsland verteld had (CGVS, p. 17). Uw vrouw verklaarde dat u het haar in de hotelkamer vertelde na jullie aankomst in Duitsland (CGVS E. (...), p. 6).

Aangezien er aan uw bekering in Iran geen enkel geloof kan worden gehecht, kan er aan de door u beweerde context waarin u op 3 juli 2018 op facebook twee christelijke posts plaatste, met name dat u als overtuigde christen uw geloof wilde delen, evenmin nog enig geloof worden gehecht. Dit blijkt tevens uit het feit dat u op 12 juli 2018 een post in een facebookgroep plaatste waarop u aan de groepsleden informatie vroeg over de verblijfsprocedure in Duitsland: u vroeg concrete hulp in verband met uw relaas (dat van algemene aard was) en stelde vragen over de kosten en de advocaat. Nochtans verklaarde u tijdens uw onderhoud dat u pas twee à drie weken na het verlossingsgebed van 17 tir 1397 (8 juli 2018), dus na 20 juli 2018, over uw huwelijksprobleem [ten gevolge van het conflict met uw schoonfamilie] met Ali R. (...) sprak. Daarop stelde hij u voor om naar een andere stad te vluchten. Hierdoor begon u aan een eventuele vlucht naar Duitsland te denken (CGVS, p. 14). Dat u beweerde dat u pas na 20 juli 2018 over een vlucht naar Duitsland begon na te denken, terwijl uit uw facebookaccount manifest blijkt dat u hier al eerder mee bezig was – u vroeg op 12 juli 2018 zelfs al informatie over uw te vertellen relaas en over advocaten in Duitsland –, bevestigt het hierboven gemaakte besluit dat u de twee posts van 3 juli 2018 in een andere context dan de door u op het Commissariaat-generaal beweerde context heeft geplaatst.

Aangezien er noch aan de problemen met uw schoonouders, noch aan uw bekering tot het christendom geloof kan gehecht worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de huiszoeking die uw schoonvader uitvoerde met behulp van de autoriteiten en waarbij een aantal christelijke boeken werden gevonden. Dit blijkt overigens ook uit het vreemde feit dat u, die ruim de tijd had om jullie vlucht voor te bereiden, bijbels en christelijke boeken laat liggen in jullie woonst terwijl het in alle redelijkheid niet veel moeite zou mogen gekost hebben om deze boeken te doen verdwijnen. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met de autoriteiten, wordt bijkomend bevestigd doordat u geen

enkele informatie had over eventuele juridische procedures die tegen u lopen en dat u verklaarde dat u zich niet geïnformeerd had bij uw schoonzus die u eerder op de hoogte hield van de situatie in Iran (CGVS, p. 19-20). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze elementen die enigszins in verband staan met de kern van zijn vrees.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er noch aan uw bekering in Iran, noch aan uw problemen met uw schoonfamilie, noch aan uw vluchtrelaas enig geloof worden gehecht.

Aangezien uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat uw kerkgang in Duitsland en België zich situeert in het verlengde van uw beweerde eerdere bekering en huiskerkgang in Iran en aangezien hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht, komt de geloofwaardigheid van uw motivatie om in Duitsland en België naar de kerk te gaan ook danig op de helling te staan. Er kan dan ook besloten worden dat u hier eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging naar de kerk gaat. Aangezien uw echtgenote zich op uw aansturen tot het christendom bekeerde – u vertelde over uw huiskerkgang in Iran en het innerlijke proces dat u doorgemaakt had, waarop u haar een Bijbel gaf en waarop ze vragen begon te stellen; ze had ook gezien dat u compleet veranderd was en die verandering duwde haar in de richting van het christendom – (CGVS, p. 4; CGVS E. (...), p. 4; p. 14-15) en er aan de oprechtheid van uw bekering geen enkel geloof kan worden gehecht, hebben jullie bijgevolg evenmin aangetoond dat de bekering van uw echtgenote tot het christendom oprecht zou zijn. Aangezien jullie de oprechtheid van jullie beweerde bekering niet hebben aangetoond, blijkt uit niets dat jullie zich bij terugkeer als christenen zullen gedragen of dat jullie als dusdanig door jullie entourage zullen worden gepercipieerd.

Dat jullie een zekere kennis hebben van het christelijk geloof, dat u werd gedoopt en dat jullie in België naar de kerk en de Bijbelstudie gaan, zoals uit de door u neergelegde documenten blijkt, wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Het feit dat u ter staving van uw doopsel en van uw kerkgang documenten neerlegt wil evenwel niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw doopsel en kerkgang dienen immers ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat jullie geenszins deden, aangezien gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran duidelijk is dat deze beleving van jullie nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – jullie bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat jullie zich bij terugkeer als christenen zullen gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat aangezien jullie de oprechtheid van jullie beweerde bekering tot het christendom niet hebben aangetoond, uit niets blijkt dat het voor jullie onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media te wissen. Hier kan nog opgemerkt worden dat uw facebookprofiel op naam staat van H.E. (...) en dus niet E. (...). Het profiel van uw vrouw vermeldt wel haar volledige naam maar de inhoud is niet openbaar.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, jullie burgerlijke staat, de identiteit en nationaliteit van uw kinderen, uw professionele activiteiten, uw reisroute, en aan het feit dat u verschillende opleidingen volgde wordt niet getwijfeld. Wat betreft de screenshots van telegram over de conversaties met Ali R. (...) dient opgemerkt te worden dat documenten om bewijskrachtig te zijn dienen te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval is. De documenten die jullie neerlegden in verband met de zwangerschap van uw echtgenote en de taalproblemen van uw dochter hebben geen verband met jullie vrees bij terugkeer naar Iran."

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw studieopleidingen, zoals deze uit uw documenten blijken, wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in hun "Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring (art. 39/2 en 39/82 van de Vreemdelingenwet)" in een enig middel op de schending van "artikel 3 EVRM, schending artikel I van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), art. 2 par. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel".

Verzoekende partijen vangen hun betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht, hetgeen volgens hen "het beginsel van de evenwichtigheid" omvat, wat "doelt op de evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen". Tevens geven zij enkele algemene, theoretische beschouwingen aangaande de begrippen 'gegronde vrees' en 'vluchteling'. Vervolgens gaan zij *in concreto* in op de motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen.

Met betrekking tot de aan verzoeker verweten tegenstrijdigheden omtrent de situering in de tijd van zijn bekering en de verschillende elementen in het aangevoerde relaas, doen zij daarbij gelden:

"De verwerende partij vergeet rekening te houden met de verklaring van eerste verzoeker dat hij tijdens de discussie wel verteld had godsdienst te hebben verlaten. Of nu verzoeker bekeerd is of diens eerste godsdienst heeft verlaten, komt op hetzelfde neer, met name afvalligheid. De eerste kritiek van de verwerende partij is dan ook weinig ernstig en mist feitelijke grondslag."

Waar het gedrag van verzoeker aan het einde van de ramadan onaannemelijk wordt bevonden, betogen verzoekende partijen voorts:

"Het is niet omdat men in een opwelling de confrontatie opzoekt dat dit gedrag als onaannemelijk kan worden beschouwd."

Omtrent de verzoeningspoging met de vader van verzoekster, stellen verzoekende partijen:

"Ook hier gaat de verwerende partij niet verder dan haar buikgevoel, terwijl verzoekers relaas consistent en coherent lijkt."

Met betrekking tot de aanvang van de huiskerkbezoeken van verzoeker, verklaren verzoekende partijen verder als volgt:

"De verwerende partij verliest uit het oog dat eerste verzoeker reeds tegen zijn schoonvader openlijk had verteld dat hij ongelovig was. Het is niet uitgesloten dat hij bij andere mensen de indruk kan wekken dat hij open staat voor andere religies zodat zijn relaas wel degelijk aannemelijk voorkomt."

Omtrent verzoekers eerste huiskerkbezoek en het ogenblik waarop de parabel van het mosterdzaadje werd voorgelezen, voeren verzoekende partijen voorts aan:

"Dat de verklaringen van eerste verzoeker en zijn vrouw op het CGVS wel degelijk concreet en consistent zijn, toont de geloofwaardigheid van het relaas aan. Indien de verwerende partij twijfels had over het moment van deze gebeurtenis dan diende zij zowel eerste verzoeker als tweede verzoekster hiermee confronteren, hetgeen niet is gebeurd".

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op de bekering van verzoeker. Daarbij doen zij gelden:

"Verder stelt de verwerende partij dat de bekering van eerste verzoeker niet aannemelijk is gemaakt en wijst hierbij naar de snelle bekering tot het christendom, dat eerste verzoeker niet wist wat Ali zo aansprak in het christendom en de discrepantie tussen verklaringen die verzoeker aflegde over het moment waarop hij zijn bekering kenbaar maakte aan zijn vrouw."

Afgezien dat de verwerende partij slechts een fractie van verzoekers verklaringen heeft getoetst, blijkt uit het dossier dat er een objectief element is dat de verwerende partij niet om heen kan. In de bestreden beslissingen wordt niet betwist dat eerste verzoeker op 3 juli 2018 (17 tir 1397) een foto plaatste van een paternoster en een foto van een biddende man voor een kruis op zijn facebookprofiel,

omdat eerste verzoeker als christen het geloof moet verspreiden. Eerste verzoeker heeft immers naast zeer veel documenten, ook schermafdrucken van zijn facebookposts van 3 juli 2018 neergelegd. Verder staat het ook vast dat eerste verzoeker op 23 oktober 2018 Iran heeft verlaten."

Waar verweerder stelt dat, gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bekering in Iran, ook de context waarin hij op 3 juli 2018 twee berichten op Facebook plaatste ongeloofwaardig is en waar verwezen wordt naar een bericht van 12 juli 2018 waarin hij informatie vroeg over de verblijfsprocedure in Duitsland, verklaren verzoekende partijen:

"Dit element is op zich niet in strijd met verzoekers verklaringen. Wel integendeel, hetgeen aantoont dat verzoekers relaas niet alleen aannemelijk is, maar dat dit ook wordt aangetoond door de posts op facebook. Het feit dat verzoeker zich informeerde over de asielpcedure in Duitsland doet niets af aan zijn facebookpost van 3 juli 2018. De verwerende partij vergeet ook rekening te houden met het feit dat eerste verzoeker op 3 tir 1397 (24 juni 2018, zie feitenrelaas bestreden beslissing) meegenomen werd naar een huiskerk. De verwerende partij stelt dat eerste verzoeker zijn facebookpost van 3 juli 2018 in andere context heeft geplaatst, maar kan niet aantonen in welke context dan die foto's werden gepost. De motivering omtrent dit element is zeer gebrekkig en weinig logisch te noemen."

Verzoekende partijen vestigen verder de nadruk op het gegeven dat zij verschillende documenten hebben neergelegd om hun relaas te staven. *"Het valt op dat verzoekers zeer goed hebben meegewerkt en hun relaas ondersteunden met documenten. Het is evenwel opvallend dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de schermafdrucken van Telegram inzake conversaties van eerste verzoeker met broeder Ali R. (...), nochtans is deze persoon die eerste verzoeker in Iran begeleidde."*

Verzoekende partijen benadrukken tevens dat verweerder niet betwist dat zij kennis hebben over het christendom, dat zij werden gedoopt en dat zij in België naar de kerk gaan en Bijbelstudie volgen. Waar deze activiteiten door verweerder als opportunistisch worden beschouwd, geven verzoekende partijen aan:

"De verwerende partij diende echter rekening houden met al de objectieve elementen in het dossier. Het dient te worden benadrukt dat het bijzonder moeilijk is om uiteen te zetten waarom iemand bekeert. Hierbij diende de verwerende partij in eerste instantie ook rekening houden met de omstandigheden welke aanleiding hebben gegeven tot het initiële geloof. Daarbij dient de situatie in het land van herkomst bekeken worden, alsook de achtergrond van verzoekers. De verwerende partij kan onmogelijk uit het oog verliezen dat verzoeker verschillende relevante documenten neergelegde, waaronder zijn facebookposts en schermafdruck van een gesprek met de persoon die eerste verzoeker in Iran begeleidde. Ook de informatie die de verwerende partij heeft bekomen inzake het facebookonderzoek toont aan dat verzoeker nood had aan internationale bescherming en dat hij zich informeerde over de asielpcedure."

In casu blijkt dat verzoekers zeer nuttige verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot hun bekeringsproces waaruit kan worden afgeleid dat er geen sprake is van snelle gang van zaken.

Verzoekers kunnen zich dan ook niet verzoenen met de conclusie van de verwerende partij. De verwerende erkent dat verzoekers over kennis van het christendom beschikken waarbij ten overvloede dient te worden opgemerkt dat zij hun geloof praktiseren en dat zij dit doen sedert hun aankomst in Duitsland alsook in België. Meer nog, eerste verzoeker heeft op zijn facebook berichten gepost terwijl hij in Iran was."

Verzoekende partijen vervolgen:

"De verwerende partij verwijst naar de informatie waarover ze beschikt waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Volgens de verwerende partij zijn het personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden. De verwerende partij betwist evenmin het bestaan van vervolging van geloofsverzakkers wat overigens uitvoerig wordt uiteengezet in rapporten van onder andere de United States Commission on International Religious Freedom. (USCIRF Annual Report 2018 - Tier I: USCIRF recommended Countries of Particular Concern (CPC) - Iran, 25 April 2018, <https://www.refworld.org/docid/5b278cdb0.html>, pp. 44-45, 47-48 en 50)

Het is algemeen bekend dat christenen vervolgd worden in Iran. Dit wordt reeds bevestigd door Algemeen Ambtsbericht Iran van maart 2019

(...)

Verder verwijst het rapport van de World Watch List 2020 naar de problematische situatie voor christenen in Iran. Uit dit rapport blijkt dat Iran maar liefst op de 9de plaats staat van gevaarlijkste landen voor christenen.

(...)

Uit het Algemeen ambtsbericht Iran februari 2021 blijkt dat steeds meer Iraanse moslims zich bekeren tot het christendom en dat bekeerlingen het risico lopen op strafvervolging. Dit rapport stelt ook dat kritische religieuze uitingen op het internet of sociale media kunnen leiden tot vervolging bij terugkeer en dat er aanwijzingen zijn dat de Iraanse autoriteiten personen die zij als een bedreiging zien in het buitenland monitoren: (...)."

Verzoekende partijen concluderen:

"Van verzoekers kan dan ook niet worden verwacht om terug te keren naar Iran. Aan bovenstaande ernstige gevolgen die vervolgingen zullen uitlokken, kan dan ook in geen geval zomaar worden voorbijgegaan.

Gelet op het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat verzoekers bekering geen opportunistisch karakter vertoont en dat hun bekering oprecht is.

Het enig middel is gegrond."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

"In hoofddorde, de bestreden beslissingen te hervormen en hen:

(a) te erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet;

(b) zo Uw Raad zou oordelen dat zij niet in aanmerking komen voor het statuut van vluchteling, hen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen;

In ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen, zo Uw Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over de beschermingsstatuten."

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog benevens de in het verzoekschrift geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

2.4. Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen een "nota" neer.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekende partijen een *"Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring (art. 39/2 en 39/82 van de Vreemdelingenwet)"* indienen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden in het geheel niet op welke wijze artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op het afnemen van een verklaring van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, *in casu* en in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

Verzoekende partijen duiden evenmin hoe artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op het onderzoek dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voert na de ontvangst van het volgend verzoek dat op grond van artikel 51/8 werd overgezonden, te dezen en in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. In zoverre verzoekende partijen gewag maken van een *"evenwichtige beoordeling van alle bij de beslissing betrokken belangen"*, dient voorts te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van

de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo zulks al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissingen op te nemen.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.7. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.8. Verzoekende partijen stellen dat zij hun land van herkomst hebben verlaten en niet kunnen terugkeren naar dit land omdat zij zich zouden hebben bekeerd tot het christendom.

Van verzoekende partijen kan, als verzoekers om internationale bescherming die beweren zich te hebben bekeerd, in dit kader verwacht worden dat zij kunnen uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst kan er gewezen worden op een ernstige tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u drie maanden voor uw vertrek kennismaaakte met het protestantisme via uw vriend Ali. Tijdens de maand van de ramadan ging u bij uw schoonvader, nadat u even daarvoor met vrienden alcohol had gedronken. Tijdens een discussie met uw schoonvader kwam hij uw bekering te weten. U verklaarde ook nog dat uw schoonfamilie wou dat u van uw vrouw zou scheiden en dat ze nadien de autoriteiten op de hoogte zouden brengen van uw bekering (Vragenlijst CGVS ingevuld op DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u eerst het conflict had met uw schoonfamilie en dat u nadien pas kennis maakte met het christendom. U verklaarde bovendien dat uw schoonfamilie pas te weten kwam dat u zich bekeerde nadat u het land al uit was (CGVS, p. 16-17). Geconfronteerd hiermee, herhaalde u dat u tijdens de discussie met uw schoonfamilie uw bekering niet vermeld hebt en dat u alleen zei dat u uw godsdienst verlaten had (CGVS, p. 17). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen is echter geenszins afdoende voor deze tegenstrijdigheid, die raakt aan de kern van uw asiel- en vluchtrelaas. Dit gegeven op zich ondermijnt dan ook op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van het conflict met uw schoonfamilie, uw motivatie om u te bekeren en bijgevolg uw bekering zelf.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Verzoekers voormelde verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en op verschillende vlakken manifest met elkaar in strijd. Hoe verzoekende partijen aan deze vaststelling afbreuk zouden kunnen doen met hun betoog dat een bekering, het verlaten van een godsdienst en afvalligheid op hetzelfde neerkomen, kan hoegenaamd niet worden ingezien. Dat verzoeker de ene maal aangaf dat hij voorafgaand aan de discussie met zijn schoonfamilie kennismaaakte met het protestantisme en dat zijn schoonvader tijdens deze discussie op de hoogte kwam van zijn bekering terwijl hij de andere maal aangaf dat hij slechts na deze discussie voor het eerst kennismaaakte met het christendom en dat zijn schoonfamilie pas te weten kwam dat hij zich bekeerde nadat hij het land verliet, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden bekering en het aangevoerde asielrelaas.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen op gerechtvaardigde wijze gesteld:

“Aansluitend hierbij komt het sowieso weinig aannemelijk over dat u, die volgens uw echtgenote een tijdje deelnam aan het gebed om zo haar vader met jullie huwelijk akkoord te doen gaan (CGVS E. (...), p. 10), beschonken zou arriveren op de iftar bij uw diepgelovige schoonfamilie, dat u daar voor het einde van de vasten begon te eten en dat u vervolgens verklaarde dat u niet in de islam geloofde (CGVS, p. 11), temeer daar u verklaarde dat u niet ladderzat was en uzelf nog onder controle had: u durfde enkel veel door de alcohol (CGVS, p. 15). Bovendien valt het moeilijk aan te nemen dat u, die in het verleden op onoprechte wijze deelnam aan het gebed om uw schoonvader te plezieren, tijdens uw bemiddelingspoging korte tijd na het ontstaan van het conflict met uw schoonvader opnieuw zou herbevestigd hebben dat u ongelovig was (CGVS E. (...), p. 12). Dat u die zich met uw erg religieuze schoonvader wilde verzoenen, tijdens uw verzoeningspoging herhaald zou hebben dat u ongelovig bent, terwijl u in het verleden deed alsof u deelnam aan het gebed enkel en alleen om hem te behagen, kan slechts moeilijk overtuigen.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Zij beperken zich er namelijk toe eenvoudigweg aan te geven dat verzoekers gedrag weldegelijk aannemelijk zou zijn. De Raad treedt verweerder echter bij en is van oordeel dat het, gelet op verzoekers eerdere gedragingen, in het geheel niet aannemelijk is dat verzoeker in beschonken toestand naar de iftar bij zijn diepgelovige schoonfamilie zou zijn gegaan, dat hij aldaar voor het einde van de vasten zou zijn beginnen eten, dat hij daarbij zou hebben aangegeven dat hij niet in de islam geloofde en dat hij ook nadien, bij zijn verzoeningspoging met zijn schoonfamilie, nog meermaals zou hebben benadrukt dat hij ongelovig was.

Tevens wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld:

“Daarnaast legde u onaannemelijke verklaringen af over (de start van) uw huiskerkgang. U beweerde dat uw vriend Ali B. (...) u na uw conflict met uw schoonfamilie troostte door te zeggen dat God altijd een oplossing heeft voor problemen en dat hij u daarna uitnodigde voor een vriendenbijeenkomst. Hij zei u dat u zich daar beter zou voelen zonder uitleg te geven over de aard van de bijeenkomst. Het is maar eens u ter plekke was en broeder Ali R. (...) een bluetoothluidspreker installeerde waarop hij zei dat hij zou starten dat u besepte dat u aan een huiskerkbijeenkomst deelnam (CGVS, p. 12). Dat Ali u meteen naar een huiskerkbijeenkomst meenam, zonder u effectief op de hoogte te brengen van het feit dat hij u naar een huiskerkbijeenkomst meenam, raakt echter kant noch wal. Gelet op het risico van dergelijke bijeenkomsten is het immers niet aannemelijk dat u hiervan niet eens op de hoogte werd gebracht of dat er zelfs niet werd gepolst of u eigenlijk wel aan een dergelijke potentieel risicovolle onderneming zou deelnemen.”

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontkrachten. Dat Ali zou hebben geweten dat hij ongelovig was, kan diens gedrag hoegenaamd niet verklaren. Bezwaarlijk kan immers worden aangenomen dat uit het eenvoudige feit dat verzoeker de islam niet aanhing af te leiden viel dat verzoeker een andere religie zoals het christendom wel genegen zou zijn, dat hij de wens zou hebben om deze religie beter te kennen en dat hij daarvoor bereid zou zijn het bijzonder ernstige risico te nemen om een huiskerk te bezoeken. Dat Ali verzoeker zonder deze in te lichten over de aard van de bijeenkomst en zonder na te gaan hoe hij tegenover een mogelijke deelname aan dergelijke bijeenkomst stond zou hebben meegenomen naar een huiskerk, is manifest onaannemelijk.

Eveneens wordt in de bestreden beslissingen omtrent verzoekers voorgehouden huiskerkbezoeken met redenen aangegeven als volgt:

“In verband met uw eerste huiskerkbezoek(en) kan nog aangevuld worden dat het opmerkelijk is dat uw vrouw, gevraagd of er tijdens uw bezoeken aan de huiskerk specifieke teksten waren die een diepe indruk op u maakte, verklaarde dat toen u voor de eerste keer naar de huiskerk ging ze net aan de parabel van het mosterdzaadje zaten en dat door het horen van die parabel er diep van binnen in u iets geraakt werd (CGVS, E. (...), p. 16). U verklaarde echter dat de parabel van het mosterdzaadje voor u gelezen werd tijdens de derde viering, dus de viering dat u zich effectief bekeerde (CGVS, p. 15).”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door boudweg te poneren dat hun verklaringen *“wel degelijk concreet en consistent zijn”*, heffen zij de voormelde, kennelijke tegenstrijdigheid in hun verklaringen namelijk hoegenaamd niet op. Waar verzoekende partijen verweerder verwijten dat zij met het voorgaande niet werden geconfronteerd, dient te worden opgemerkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting heeft om de verzoeker om internationale bescherming, zo zulks al mogelijk zou zijn, reeds op voorhand te confronteren met alle vaststellingen waarop de bestreden beslissing zal zijn gebaseerd. Bovendien tonen verzoekende partijen niet aan dat de betreffende tegenstrijdigheid reeds tijdens hun respectieve persoonlijke onderhouden zou zijn vastgesteld door de ondervrager. Hoe dan ook hadden verzoekende partijen de kans om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige verduidelijking aan te brengen. Zoals reeds hoger bleek, reiken zij ter verklaring van de voormelde tegenstrijdigheid daarbij echter in het geheel geen dienstige uitleg aan.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Ook uw snelle bekering tot het christendom, waarin u troost vond na de beweerde problemen met uw schoonfamilie (CGVS, p. 12), roept vragen op. Het christendom was immers behoorlijk nieuw voor u: voor uw bekering was u nooit met het christendom in aanraking gekomen want u had het alleen in films gezien (CGVS, p. 13). Op 3 tir 1397 (24 juni 2018) kwam u voor het eerst in aanraking met het christendom, nauwelijks tien dagen later, op 3 juli 2018, plaatste u reeds uw eerste christelijke post op facebook omdat u oordeelde dat het voor u, die bekeerd was, een taak was om het christendom te verspreiden en op 17 tir 1397 (8 juli 2018) werd voor u reeds het verlossingsgebed gelezen omdat u overtuigd was (CGVS, p. 3; p. 14; p. 16). Een vrijwillige en overtuigde bekering van de islam naar het christendom kan nochtans beschouwd worden als een zeer ingrijpende en fundamentele levensgebeurtenis. Men kan dan ook verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstrekende gevolgen heeft voor de verzoeker. Dat u op amper een tiental dagen tijd beslist om als christen door het leven te gaan en bovendien het christelijk geloof te verspreiden, daar waar u voor 24 juni 2018 nooit met het christendom in aanraking was gekomen, is weinig ernstig en getuigt allerminst van een oprechte en verinnerlijkte geloofsbelevens.

Dat u uw bekering niet aannemelijk heeft gemaakt blijkt tevens uit het feit dat u niet wist wat Ali, nochtans de persoon die u met het christendom in aanraking bracht, zo aansprak in het christendom en dat u dit hem ook nooit gevraagd heeft (CGVS, p. 20). Dat dit onderwerp nooit zou zijn ter sprake gekomen, hoewel Ali u de weg naar het christendom zou hebben getoond en hoewel jullie samen een huiskerk frequenteerden, kan moeilijk worden aangenomen. Redelijkerwijs kan immers worden verwacht dat een bekeerde gelovige die iemand anders tracht te overtuigen van zijn geloof vertelt over hetgeen hem in dit geloof treft en raakt.

Dat u uw bekering niet aannemelijk heeft gemaakt, blijkt ten slotte ook uit het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over het moment waarop u uw bekering aan uw echtgenote kenbaar maakte. Eerst verklaarde u dat uw vrouw in Duitsland te weten kwam dat u zich bekeerd had terwijl u even later verklaarde dat u het haar op het vliegtuig vertelde (CGVS, p. 16). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, verklaarde u dat u bedoelde dat u het haar na jullie vlucht in Duitsland verteld had

(CGVS, p. 17). Uw vrouw verklaarde dat u het haar in de hotelkamer vertelde na jullie aankomst in Duitsland (CGVS E. (...), p. 6).

Aangezien er aan uw bekering in Iran geen enkel geloof kan worden gehecht, kan er aan de door u beweerde context waarin u op 3 juli 2018 op facebook twee christelijke posts plaatste, met name dat u als overtuigde christen uw geloof wilde delen, evenmin nog enig geloof worden gehecht. Dit blijkt tevens uit het feit dat u op 12 juli 2018 een post in een facebookgroep plaatste waarop u aan de groepsleden informatie vroeg over de verblijfsprocedure in Duitsland: u vroeg concrete hulp in verband met uw relaas (dat van algemene aard was) en stelde vragen over de kosten en de advocaat. Nochtans verklaarde u tijdens uw onderhoud dat u pas twee à drie weken na het verlossingsgebed van 17 tir 1397 (8 juli 2018), dus na 20 juli 2018, over uw huwelijksprobleem [ten gevolge van het conflict met uw schoonfamilie] met Ali R. (...) sprak. Daarop stelde hij u voor om naar een andere stad te vluchten. Hierdoor begon u aan een eventuele vlucht naar Duitsland te denken (CGVS, p. 14). Dat u beweerde dat u pas na 20 juli 2018 over een vlucht naar Duitsland begon na te denken, terwijl uit uw facebookaccount manifest blijkt dat u hier al eerder mee bezig was – u vroeg op 12 juli 2018 zelfs al informatie over uw te vertellen relaas en over advocaten in Duitsland –, bevestigt het hierboven gemaakte besluit dat u de twee posts van 3 juli 2018 in een andere context dan de door u op het Commissariaat-generaal beweerde context heeft geplaatst.”

Verzoekende partijen voeren blijkens een lezing van het verzoekschrift ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Voor de bijzonder snelle bekering van verzoeker en voor het gegeven dat verzoeker kennelijk onwetend bleek over de bekering van Ali, bieden zij niet de minste uitleg. Evenmin reiken zij ook maar één concreet en dienstig argument aan ter verklaring van de tegenstrijdigheden in hun verklaringen omtrent het ogenblik waarom verzoeker verzoekster van zijn bekering op de hoogte zou hebben gebracht. Voor het overige vergenoegen verzoekende partijen zich ertoe te wijzen op de Facebook berichten die verzoeker postte op 3 juli 2018 en op 12 juli 2018 en te poneren dat deze passen in zijn relaas. Hiermee doen zij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde bekering in Iran en aan de concrete, hieruit voortgesproten problemen en vrees voor vervolging. Aldus wordt in de bestreden beslissingen op gerechtvaardigde wijze geconcludeerd:

“Aangezien er noch aan de problemen met uw schoonouders, noch aan uw bekering tot het christendom geloof kan gehecht worden, kan er evenmin geloof gehecht worden aan de huiszoeking die uw schoonvader uitvoerde met behulp van de autoriteiten en waarbij een aantal christelijke boeken werden gevonden.”

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen bovendien geheel ongemoeid waar gesteld wordt: *“Dit blijkt overigens ook uit het vreemde feit dat u, die ruim de tijd had om jullie vlucht voor te bereiden, bijbels en christelijke boeken laat liggen in jullie woonst terwijl het in alle redelijkheid niet veel moeite zou mogen gekost hebben om deze boeken te doen verdwijnen. Dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen met de autoriteiten, wordt bijkomend bevestigd doordat u geen enkele informatie had over eventuele juridische procedures die tegen u lopen en dat u verklaarde dat u zich niet geïnformeerd had bij uw schoonzus die u eerder op de hoogte hield van de situatie in Iran (CGVS, p. 19-20). Nochtans kan van een verzoeker om internationale bescherming in alle redelijkheid verwacht worden dat hij zich zo volledig mogelijk informeert over al deze elementen die enigszins in verband staan met de kern van zijn vrees.”*

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen eveneens met recht gemotiveerd: *“Aangezien uit uw verklaringen opgemaakt kan worden dat uw kerkgang in Duitsland en België zich situeert in het verlengde van uw beweerde eerdere bekering en huiskerkgang in Iran en aangezien hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht, komt de geloofwaardigheid van uw motivatie om in Duitsland en België naar de kerk te gaan ook danig op de helling te staan. Er kan dan ook besloten worden dat u hier eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging naar de kerk gaat. Aangezien uw echtgenote zich op uw aansturen tot het christendom bekeerde – u vertelde over uw huiskerkgang in Iran en het innerlijke proces dat u doorgemaakt had, waarop u haar een Bijbel gaf en waarop ze vragen begon te stellen; ze had ook gezien dat u compleet veranderd was en die verandering duwde haar in de richting van het christendom – (CGVS, p. 4; CGVS E. (...), p. 4; p. 14-15) en er aan de oprechtheid van uw bekering geen enkel geloof kan worden gehecht, hebben jullie bijgevolg evenmin aangetoond dat de bekering van uw echtgenote tot het christendom oprecht zou zijn.*

Aangezien jullie de oprechtheid van jullie beweerde bekering niet hebben aangetoond, blijkt uit niets dat jullie zich bij terugkeer als christenen zullen gedragen of dat jullie als dusdanig door jullie entourage zullen worden gepercipieerd.

Dat jullie een zekere kennis hebben van het christelijk geloof, dat u werd gedoopt en dat jullie in België naar de kerk en de Bijbelstudie gaan, zoals uit de door u neergelegde documenten blijkt, wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Het feit dat u ter staving van uw doopsel en van uw kerkgang documenten neerlegt wil evenwel niet zeggen dat er wordt uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Uw doopsel en kerkgang dienen immers ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering tot het nieuw gekozen geloof, wat jullie geenszins deden, aangezien gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran duidelijk is dat deze beleving van jullie nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt bovendien dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige bekeringsactiviteiten – jullie bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat jullie zich bij terugkeer als christenen zullen gedragen –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat aangezien jullie de oprechtheid van jullie beweerde bekering tot het christendom niet hebben aangetoond, uit niets blijkt dat het voor jullie onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media te wissen. Hier kan nog opgemerkt worden dat uw facebookprofiel op naam staat van H.E. (...) en dus niet E. (...). Het profiel van uw vrouw vermeldt wel haar volledige naam maar de inhoud is niet openbaar.

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd."

Verzoekende partijen slagen er niet in om deze motieven te ontcrachten. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat, gezien verzoekende partijen blijkens het voorgaande kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegden omtrent de beweerde bekering van verzoeker en de hieruit voortgesproten problemen, de bekering van verzoekster en hun religieuze activiteiten in België klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van het relaas van verzoekende partijen inzake hun bekering en problemen, oordeelt de Raad dat de religieuze activiteiten in Europa van verzoekende partijen een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

De informatie waarnaar verzoekende partijen verwijzen en waaruit zij citeren, ligt verder geheel in dezelfde lijn als en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van (al dan niet bekeerde) personen die vanuit Europa terugkeren naar Iran. Zij schenken aan dergelijke personen en aan hetgeen zij hebben gezegd of gedaan in het buitenland en op het internet over het algemeen weinig aandacht en personen die terugkeren naar Iran, die aldaar geen christelijke activiteiten voeren, die geen risicoprofiel vertonen, die nog niet in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten en die door deze autoriteiten niet als bedreiging worden gezien ondervinden doorgaans geen problemen bij een terugkeer naar Iran. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben, die reeds gekend staan en die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in hunner hoofde in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat zij oprecht zouden zijn bekeerd tot het christendom, zij reiken niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van hun activiteiten in België en op de sociale media en zij maken, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van hun autoriteiten en/of hun omgeving zouden staan. Verder weerleggen zij de terechte vaststelling niet dat er *in casu* en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van hun activiteiten in België en op de sociale media, redelijkerwijze mag worden verwacht dat, voorafgaand aan een terugkeer, de betreffende berichten op deze sociale media worden verwijderd.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst het christendom zullen aanhangen, dat zij zich aldaar als christenen zullen manifesteren en dat zij er als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving en/of hun

autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat zij ingevolge hiervan vervolging zouden riskeren.

Derhalve is de verwijzing door verzoekende partijen naar informatie over de situatie voor bekeerde personen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

De overige, door verzoekende partijen neergelegde documenten, waaronder de telegramconversatie waarop zij de aandacht vestigen, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekende partijen niet op dienstige wijze worden aangevochten, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, jullie burgerlijke staat, de identiteit en nationaliteit van uw kinderen, uw professionele activiteiten, uw reisroute, en aan het feit dat u verschillende opleidingen volgde wordt niet getwijfeld. Wat betreft de screenshots van telegram over de conversaties met Ali R. (...) dient opgemerkt te worden dat documenten om bewijskrachtig te zijn dienen te kaderen in een geloofwaardig en coherent relaas, hetgeen hier geenszins het geval is. De documenten die jullie neerlegden in verband met de zwangerschap van uw echtgenote en de taalproblemen van uw dochter hebben geen verband met jullie vrees bij terugkeer naar Iran.

(...)

Aan uw identiteit, uw nationaliteit en uw studieopleidingen, zoals deze uit uw documenten blijken, wordt niet getwijfeld.”

Ten aanzien van de telegramconversatie waarop verzoekende partijen de aandacht vestigen, kan nog bijkomend worden opgemerkt dat dergelijke screenshots eenvoudigweg kunnen worden gemanipuleerd en dat zulke conversaties bovendien simpelweg in scène kunnen worden gezet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekende partijen beroepen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere motieven dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, tonen zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Betreffende het stuk dat verzoekende partijen ter terechtzitting neerleggen en omschrijven als “Nota”, dient te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Te dezen blijkt dat in het door verzoekende partijen neergelegde stuk slechts wordt aangegeven: *“Verzoekende partijen leggen het volgende document neer”*. Vervolgens volgt een opsomming van een neergelegde stuk. Aldus dient te worden vastgesteld dat het door verzoekende partijen neergelegde stuk, dat slechts een overzicht biedt van de neergelegde stukken en melding maakt van verzoekers wens om een stuk neer te leggen, zonder enige verdere duiding te bieden, niet kan worden gezien als ‘aanvullende nota’ in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt het stuk dat verzoekende partijen neerleggen ter terechtzitting gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd.

3.11. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT